

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ช่วยกันรักษาสমบัติในคลังหลวง

ศาสนา คือ ศาสนาของพระพุทธเจ้า นะ ศาสนาของพระพุทธเจ้านี้ไม่เคยทำความเสียหายแก่โลกแม้หน่อย คือ เป็นความถูกต้องทั้งนั้น ท่านจึงเรียกว่า สวากขาตธรรม คือ ตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ ไม่ว่าแง่ใดที่เกี่ยวกับโลก เป็นประโยชน์แก่โลกโดยถ่ายเดียว ถ้าปฏิบัติตามธรรมที่สอนไว้ จึงเรียกว่า เป็นศาสนาที่คู่โลกคู่สงสาร คือ พุทธศาสนาของเรา ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดมาตรัสรู้ สอนโลกแบบเดียวกันหมด เพราะทรงรู้เห็นดีชั่วทุกอย่างทั่วถึงเหมือนกันหมด เวลามาสอนจึงไม่มีคำผิดเพี้ยนในพระโอวาทของพระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงไว้ สอนไว้แบบเดียวกันหมด

สิ่งที่แตกต่างกันบ้างท่านก็บอกเอาไว้ เช่น พระชนมายุ มีแตกต่างกัน พระพุทธเจ้าบางองค์อายุตั้งแต่แปดหมื่นปี มากกว่านั้นก็ มีผู้มีพระชนมายุน้อยก็มี เช่น ๕๐ ปี เป็นต้น แต่มีน้อยมาก หากมี ท่านก็บอก ที่แตกต่างกันตรงไหน เช่น พระชนมายุ ส่วนมากจะอยู่ในประมาณแปดหมื่นปี ที่ต่ำกว่าเพื่อนที่สุดท่านก็บอกว่า องค์ท่านเอง ๘๐ ปีแล้ว ๕๐ ปีก็ยังมีแต่มีเพียงเล็กน้อย ส่วนมากจะมีพระชนมายุประมาณแปดหมื่นปี ที่ผิดเพี้ยนจากกันท่านก็สอนเอาไว้ เช่น การลงอุโบสถสังฆกรรมก็เหมือนกัน ๗ ปีร่วมอุโบสถประชุมสงฆ์ที่หนึ่ง ตั้ง ๗ ปี พระสงฆ์ก็อยู่กันเป็นผาสุก ไม่ได้ขัดข้องทางพระธรรมวินัย ๗ ปี ๖ ปี ย่นเข้ามาถึง ๗ เดือน ๖ เดือน แต่ศาสนาพุทธเราต้อง ๑๕ วันประชุมที่หนึ่ง เพราะฉะนั้น ๑๕ วันจึงลงปาฏิโมกข์ที่หนึ่ง ถ้านานกว่านี้ไม่ได้พระสงฆ์แตกแยกกัน ต้องมีทบทวนธรรมวินัย คือ ลงอุโบสถนี้ คือ ทบทวนพระธรรมวินัยของพระ

อันไหนที่แปลกต่างกันท่านบอกไว้ คำสอนที่เกี่ยวข้องกับโลกทั่ว ๆ ไปนี้เหมือนกันหมดเลย ไม่มีผิดเพี้ยนกัน เฉพาะองค์ศาสดาที่มีผิดเพี้ยนกันบ้างก็ พระชนมายุ และการลงอุโบสถสังฆกรรมต่างกัน มีเท่านั้นนะ ระยะเวลาสั้นยาวต่างกัน ส่วนสอนเรื่องบาปเรื่องบุญคุณโทษนรกสวรรค์เปรตผีนี้แบบเดียวกันหมด ไม่มีเพี้ยนกันเลย คือ ท่านเห็นอย่างเดียวกันก็ไม่ทราบจะเอาอะไรมาค้านกัน สอนคัดค้านกันไม่มีเลย เพราะไปเห็นอย่างเดียวกัน เวลามาพูดก็มาพูดสิ่งที่เห็นอย่างเดียวกัน มาพูดก็พูดอย่างเดียวกัน จึงเรียกว่า เป็นภาษาที่ตายตัว โลกตายใจได้เลย ถ้าปฏิบัติตามนี้แล้วแคล้วคลาดปลอดภัย ถ้านอกจากนี้แล้วก็หลงเหลวงบ่อไปละ เป็นอย่างนั้น

จึงทำให้เราวิตกวิจารณ์ถึงเรื่องเราเอาศาสนามาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ พูดเข้ามาหาเราเอง เราเอาศาสนามาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ตัวเราเองเราก็พูดตรง ๆ

ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย นี่ละธรรมพูดให้ตรงไปตรงมา ไม่ยิ่งไม่หย่อนกว่าความจริงให้ตรงตามความจริงเลย พูดที่ว่าเรามาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้ เราก็ไม่สงสัยในเราแล้วทุกอย่าง ถ้าว่าสมบูรณ์แบบตามนิสัยวาสนาของเราที่ตัวกำหนด เราก็เต็มอัตราของเราทุกอย่างแล้วในธรรมทั้งหลายที่เราบรรจุไว้ในหัวใจเรา การแนะนำสั่งสอนโลกก็เริ่มมาตั้งแต่เราอบรมสั่งสอนเรามาตลอด ไม่ผิดไม่เพี้ยน ผลก็ปรากฏขึ้นมา ๆ ตามทางเดินที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้แล้วโดยถูกต้อง เราก็ปฏิบัติตามนั้นโดยถูกต้องตลอดมา ผลก็ปรากฏขึ้นมาเป็นลำดับลำดับมา จนกระทั่งถึงเป็นที่พอใจ

นี่ก็ได้แสดงให้เห็นพี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วหน้ากันว่า เราถึงที่สุดทุกอย่างแล้ว ในบรรดาสมมติเราก็เรียนจบ ปล่อยวางหมดแล้วไม่มีอะไรเหลือภายในใจเลย ถ้าว่าวิมุติก็เต็มหัวใจเราแล้ว ถ้าว่าธรรมธาตุก็เต็มหัวใจเราแล้ว ธรรมที่เราได้ปฏิบัติมา เราไม่สงสัยในการดำเนินของเราว่าผิดไป พร้อมทั้งผลที่ได้รับนี้เป็นที่พอใจ พึงใจ ไม่มีที่ต้องตีในผล เราก็เอาแขนงของธรรมเหล่านี้มาเป็นผู้นำและสอนโลกทั่ว ๆ ไปตลอดมา ตั้งแต่เริ่มออกสังคมเกี่ยวข้องกับหมู่เพื่อนพระเถรประชาชน ก็สอนไปในธรรมทุกชั้นทุกภูมิ ด้วยความแนใจตายใจตลอดมาว่าไม่ผิด

จากนั้นมาก็ก้าวมาถึงวาระปัจจุบันนี้ ก็เห็นว่าชาติบ้านเมืองระส่ำระสายโอนเอนค่อนข้างจะล่มจะจม ก็ต้องคิดทบทวนหาอรรถาธรรมซึ่งเคยให้ความร่มเย็น และฟื้นฟูโลกที่ล่มจมให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นมาได้เป็นลำดับมาตั้งแต่ครั้งไหน ๆ เราก็นำธรรมอันนั้นออกมาสอนโลก เป็นผู้นำของโลก เช่น พาพี่น้องบริจาตสมบัติเงินทองข้าวของ เพื่อหนุนชาติไทยของเราที่เป็นโลกส่วนหนึ่ง ให้พอลืมหูลืมตาขึ้นมาบ้าง แล้วต่างท่านก็ต่างบริจาตด้วยความเห็นพร้อมเพรียงกันตลอดมา สมบัติเงินทองเหล่านี้เราก็ประกาศก้องไว้แล้วตั้งแต่ต้น ด้วยความถูกต้องในหัวใจของเรา เราไม่สงสัยว่าจะผิดไป ว่าสมบัติเงินทองเหล่านี้ทั้งหมด เราเองเราก็บริสุทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ว่าเราไม่เคยนำสมบัติเงินทองพี่น้องทั้งหลายที่มาบริจาคนี้ออกไปทำให้เสียหายแม้ชนิดหนึ่ง ให้เป็นที่สะกิดใจของเราว่าผิดไป เราไม่ปรากฏว่ามี มีแต่ทำประโยชน์ล้วน ๆ เป็นที่พอใจ เต็มไปด้วยความเมตตาทุกสัปดาห์ทุกส่วนตลอดมาเรื่อยมา และพี่น้องทั้งหลายก็เห็นด้วย

ก่อนที่จะนำพี่น้องทั้งหลายเราได้ประกาศก้องมาว่า สมบัติเงินทองนี้จะเข้าคลังหลวง คลังหลวงคือคลังสมบัติเดิมของบรรพบุรุษเราที่รักษาไว้เป็นมรดกของชาติ เป็นหัวใจของชาติ เป็นหลักเป็นเกณฑ์เป็นแก่นเป็นสารของชาติ คือคลังหลวง อันนี้บรรพบุรุษของเราได้รักษามานาน มีกฎหมายบ้านเมืองรักษามาด้วยตลอดเวลา ก็ไม่ปรากฏว่ามีใครมาแตะต้องทำลาย สมบัติเหล่านี้ก็ให้ความชุ่มเย็นตลอดมา

สมบัติเหล่านี้มีเก็บไว้เพื่ออะไร? ก็บรรพบุรุษท่านมีความเฉลียวฉลาดรอบคอบในบ้านในเมืองที่ท่านปกครอง สมบัติเหล่านี้ท่านจึงเก็บไว้เพื่อความจำเป็น เวลาที่มีความจำเป็นจริง ๆ เรียกว่าเข้าขั้นวิกฤตการณ์หาทางไหนไม่ได้แล้ว ท่านจึงจะนำสมบัติเหล่านี้ไปแก้เหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อเอาตัวรอดเป็นพักเป็นตอนไปจากสมบัติเหล่านี้ เพราะฉะนั้นสมบัติเหล่านี้เมื่อยังไม่ถึงขั้นวิกฤตการณ์ขนาดนั้น จึงต้องเก็บไว้ตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

เวลานี้ก็ได้ทราบจากทางราชการว่า จะนำสมบัตินี้ออกไปเพื่อความเจริญ พื้นฟูชาติไทยของเราว้างั้น แล้วสมบัติเหล่านี้ได้เคยเก็บไว้มาตั้งเดิมอยู่แล้ว เป็นของแน่นหนามั่นคงมาก เพราะหัวใจประชาชนทั้งประเทศอยู่ในสมบัติกองนี้ทั้งนั้น ชีวิตจิตใจ ศักดิ์ศรีดีงามหรือเครดิตอะไรอยู่ในนี้ทั้งหมด ในสมบัติกองนี้ ซึ่งไม่เคยแตะต้องเลย ก็รู้สึกว่าเป็นสิริมงคลแก่ชาติไทยของเราตลอดมา สมบัติกองนี้ที่เก็บไว้ไม่ใช้จ่ายในเวลาที่ยังไม่จำเป็นอย่างนี้ ก็ไม่เคยปรากฏว่าก่อความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้ใด ก็เป็นสิริมงคลและเป็นที่ภาคภูมิใจของชาติไทยเราตลอดมา

แต่เมื่อมีเหตุการณ์ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งทราบชัดเจนมาโดยลำดับว่า ทางรัฐบาลจะตั้งกฎหมายจะเข้ามาเอาสมบัติเหล่านี้ แต่ก่อนมีสมบัติอยู่สามกอง ว้างั้นนะเท่าที่ทราบ กองนี้เป็นกองใหญ่ที่ไม่มีใครแตะต้องในคนทั้งชาติ รักษาอย่างเดียวกันหมดไม่มีอะไรมาแตะต้อง ก็ทราบว่าเอาสมบัติทั้งสามกองนี้มารวมกัน สมบัติมารวมกันก็เท่ากับว่า โยกเอาสมบัติในชาติไทย หัวใจของชาติไทยเราทั้งชาตินี้ออกไปละเลงในน้ำทะเลไปหมด ที่พูดว่าจะไปฟื้นฟู คำว่าฟื้นฟูกับความจะเอาไปลุ่มจมนั้น ว้างั้นเถอะ เป็นเสี่ยงเดียวกัน ในหลักธรรมชาติตามอรรถตามธรรมนะ

ไอ้เรื่องคำพูดของคนว่าจะไปฟื้นฟูอย่างนั้นอย่างนี้พูดได้ทั้งนั้น คนเรามีลิ้นมีปากพูดให้หวานขนาดไหนก็ได้ แต่ความขมมันติดกัน แทรกกันอยู่กับความหวาน เพื่อตมตุ้นใคร ๆ ไม่ว่าจะส่วนย่อยส่วนใหญ่ได้ทั้งนั้น อันนี้ก็ว่าจะเอาเงินเหล่านี้ไปฟื้นฟูชาติไทยของเรา ก็เท่ากับว่า หรือว่าตั้งปัญหาถามกันว่า จะเอาไปฟื้นฟูหรือจะเอาคนทั้งชาตินี้ไปจมนในทะเลหลวง มันก็อดถามกันไม่ได้นะ เพราะสมบัติทั้งชาตินี้พากันรักษาอยู่ ก็ไม่เห็นพาชาติไทยของเราให้ลุ่มจมนด้วยการเก็บรักษาสบัตินี้ไว้ เมื่อความขัดแย้งเข้ามาเห็นว่าเก็บไว้อย่างนี้ไม่เกิดประโยชน์ เอาไปฟื้นฟูชาติไทยของเราเพื่อเกิดประโยชน์ มันก็เกิดปัญหาสวนทางกันเข้ามาว่า สมบัติเหล่านี้ให้ความร่มเย็นแก่ชาติไทยของเรามาเต็มสัดเต็มส่วนแล้ว ไม่เป็นประโยชน์อย่างใด มันมองไม่เห็น มีแต่ประโยชน์เต็มตัว

ชาติไทยของเราภาคภูมิใจด้วยสมบัติกองนี้ทั้งนั้น ไม่ได้ภาคภูมิใจกับสมบัติกองใด แล้วจะนำสมบัติเหล่านี้ไปฟื้นฟูบ้านเมือง จะไปฟื้นฟูแบบไหน ที่มันเสื่อม มันเสื่อม

เพราะใครเป็นคนทำ สมบัติกองนี้ไม่ได้ไปทำลายอะไรให้ล่มจมไปพอจะนำสมบัติเหล่านี้ไปฟื้นฟู ถ้าสมบัติเหล่านี้มีคติดิตตัวทำให้บ้านเมืองล่มจม จะมาเอาสมบัติกองนี้ไปฟื้นฟูก็มีเหตุผลอยู่ แต่นี่สมบัติกองนี้ไม่เคยทำความเดือดร้อนแก่ผู้ใด ชาวไทยทั้งชาติมีความสงบร่มเย็นอบอุ่นอยู่ด้วยสมบัติกองนี้กันทั้งชาติ ที่นี้เวลาเอาสมบัติเหล่านี้ออกไปแล้ว ก็เท่ากับโกยเอาหัวใจของคนไทยทั้งชาตินี้ ออกไปฟื้นฟูลงในทะเล นี่ละคำว่าฟื้นฟูนี้เอาไปฟื้นฟูลงในทะเล ให้ไปเจริญอยู่น้ำทะเลหรือฟองหลวงของใครคณะใด พี่น้องชาวไทยเราทราบไม่ได้เมื่อหลุดจากคลังหลวงนี้ออกไปแล้ว มันจะเป็นทุกแบบทุกฉบับ ถ้ามันไม่ตั้งเค้ามาตั้งแต่ต้นว่าเพื่อจะเป็นอย่างนั้นแล้ว ไม่ควรที่จะเข้ามาทะเลาะกับสมบัติกองนี้

การติดหนี้ติดสินเขา สมบัติกองนี้ไม่ไปหากว่านยืมเขามาเพื่อติดหนี้ติดสินพอจะนำสมบัติกองนี้ไปใช้หนี้เขา เป็นเรื่องของสิ่งภายนอกเท่านั้นก่อนขึ้นมา ไปกู้ยืมเขามากี่หมื่นกี่แสนกี่พันล้าน กี่ล้าน ๆ ๆ ก็ไม่ใช่สมบัติกองนี้ไปกู้ยืมมา เป็นคนไปกู้ยืมมา เช่นคณะรัฐบาล เป็นต้น เป็นผู้ไปกู้ยืมมา กู้ยืมมามากน้อย คณะรัฐบาลไปกู้ยืมเงินเขามา นั้น ก็ต้องไปกู้ยืมด้วยความว่ามีปัญหา ถ้ามีปัญหากู้ยืมเขามาได้ ทำไมจะไม่มีปัญหาหาเงินไปใช้หนี้เขา จำเป็นอะไรจะต้องมากอบโกยเอาตบเอาปอดของคนทั้งชาติจากสมบัติกองใหญ่ไปฟื้นฟู ก็แสดงว่า โง่บัดซบ จาก โง่บัดซบนี้แล้วก็เรียกว่า เป็นมหากภัยต่อชาติไทยของเราอย่างยิ่ง

กฎหมายข้อนี้ที่จะมาลูกกลมหรือมาโกยเอาสมบัติของชาติไทยเรา นี้ เรียกว่ากฎหมายมหากภัย ชาติไทยจะรับไม่ได้ ตามเรื่องความรู้สึกในแง่แห่งธรรมแล้วเป็นอย่างนั้น นี่เราพูดตามธรรม จะมีความเจริญที่ตรงไหน ที่ว่ากฎหมายข้อนี้ที่จะมานี้ คือมาบีบบังคับเอาเงินก้อนนี้นั่นเอง ถ้าไม่ใช่มหากภัยจะมาบีบบังคับทำไม เงินกองนี้ไม่ได้เป็นมหากภัยสิ่งที่จะมาทำลายเงินกองนี้ต่างหากเป็นมหากภัย จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องกำจัด จากพี่น้องชาวไทยทุกคนที่รักชาติหรือรักสมบัติกองนี้ จะต้องต่างคนต่างต้องป้องกันไว้เต็มเหนี่ยว ไม่อย่างนั้นชาติไทยจะไม่มีอะไรเหลือเลยแหละ กฎหมายมหากภัยนี้จะมาเผาแหลกหมดเลย

แล้วกฎหมายมหากภัยนี้มาจากใคร ถ้ามาจากรัฐบาลเป็นผู้ตั้ง รัฐบาลนี้ก็เป็นมหากภัยต่อชาติไทยของเรา เป็นที่ไว้วางใจไม่ได้ ถ้าไว้วางใจไม่ได้ นี่เป็นหัวใจของชาติ รัฐบาลเป็นผู้รักษาชาติมาแต่ต้องทำอะไร ติดหนี้ติดสินเขาก็ทางรัฐบาลแต่ละชุด ๆ ไปกู้ยืมเขามา ประชาชนเขาไม่มีความสามารถจะไปกู้ยืมเงินมาจำนวนมากมายถึงขนาดติดหนี้ติดสินเขา เวลานี้คิดเฉลี่ยแล้วรายบุคคลแต่ละคนในชาติไทยของเรา ติดหนี้เขาคคนละ ๕ หมื่นบาท ฟังซิ นี่ละความติดหนี้หนักขนาดนี้แล้ว ยังไปกอบไปโกยเอาเงินมา

ไปเยี่ยมหนีเยี่ยมสินเขามาอีก เวลานี้ก็ทราบ ว่า สองแสนล้านบาท ที่ทราบมาก็ทราบมาจากหลักความจริงทราบมาอย่างนี้ ว่าเวลานี้ก็ไปเยี่ยมเขามาถึงสองแสนล้าน ดูว่านั่นนะ นั่น ฟังซิ คนตาบอดเขาไม่ไปเยี่ยม

สองแสนล้าน ดูว่านั่นนะ นั่นฟังซิ คนตาบอดเขาไม่ไปเยี่ยม นี่คนตาดี ถ้าเป็นรัฐบาลของเราก็เป็นรัฐบาลตาดีอยู่แล้ว ไปเยี่ยมมาหาอะไร หนีสินที่เต็มอยู่ในบ้านในเมืองนี้ก็แก้กันไม่ตก ชาตินี้ของไทยของเราทั้งชาติซึ่งแบกภาระจากหนี้จากสินที่รัฐบาลแต่ละชุด ๆ ไปกู้มานี้ กำลังอกจะแตกแล้วเวลานี้ ก็เพราะอำนาจอันนี้เอง อำนาจที่ปกครองบ้านเมือง มันปกครองบ้านเมืองหรือมันรัดบ้านเมืองให้هلكให้เหลวไป เวลานี้กำลังจะเข้ารีดคลังหลวงของเรา เอ้า พี่น้องทั้งหลายให้ฟังทุกคนนะ นี่ละเอาธรรมมาพูด

สำหรับหลวงตาบัวเรียนธรรมปฏิบัติธรรมมาตั้งแต่วันบวช ก็เอาธรรมนี้มาแสดงให้พี่น้องทั้งหลายตามเหตุการณ์ที่เป็นหนักเบาเล็กน้อยดังที่วานี้ จึงแน่ใจว่าไม่ได้ผิดไปธรรมไม่เคยแสดงให้ความเดือดร้อนแก่ผู้ใด นี่ก็กำลังเอามาสองแสนล้าน แล้วเงินสองแสนล้านที่ไปกู้ยืมนี้ประชาชนคนไหนทราบไหมว่า ได้ปรึกษากับใครบ้าง ที่รัฐบาลไปกู้ยืมเอามา เงินสองแสนล้านนี้ ครั้นเวลากู้ยืมมาแล้วทำไมจึงมาเอาเป็นอำนาจบาตรหลวงอันใหญ่โต ที่ต้องมารีดไถขึ้นภาษีอากรทั่วประเทศไทย ให้ประชาชนเดือดร้อนกันทั้งประเทศเพราะเงินก้อนนี้ จากผู้มีอำนาจไปกู้ยืมมา เอ้า พวกกันพิจารณาซิ นี่ละหลักธรรมเป็นอย่างนี้ นอกจากนั้นแล้วอาจจะเอาเงินจำนวนนี้เข้ามาอวดอ้างว่าติดหนี้ติดสินเขา เพราะไปกู้ยืมเขามาก จึงต้องมาโกงเอาเงินจำนวนนี้ไป นั่นเห็นไหมกึ่งกำนุกุดตัวเข้ามา ๆ เวลานี้กำลังจะเข้าถึงรากแก้วแห่งประเทศไทยของเรา จะฉิบหายกันทั่วประเทศ

พี่น้องชาวไทยฟังทุกคนนะ เพราะทุกคนเป็นผู้รักษาชาติบ้านเมือง สมบัติของนี้เป็นของทุกคนในชาติไทยของเรา ให้พากันพิจารณาด้วยดี เราจะปล่อยให้มหาภัยมหาอำนาจนี้เข้ามายึดมาครองมากลืนกินไปหมด หรือเราจะปกป้องรักษากัน ให้พากันพิจารณาด้วยดี

เรานำศาสนาามาเราไม่ได้นำมาเพื่อความเดือดร้อนแก่โลกแก่สงสาร เรานำมาเพื่อความร่มเย็นเป็นสุข เหตุใดศาสนานี้จะกลายเป็นภัยต่อคนทั้งโลกทุกหย่อมหญ้า มันเป็นปัญหาได้หรือ เอาธรรมะที่เราแนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย และวิธีการที่เราพาดำเนินนี้ไปพิจารณาว่าผิดเพี้ยนที่ตรงไหน ถ้าผิดเพี้ยนแล้วให้มาโจมตีเราเลย หลวงตาบัวสอนธรรมและวิธีการต่าง ๆ ที่พาพี่น้องชาวไทยดำเนินนี้เป็นความผิดพลาดไปแล้ว หลวงตาบัวยังไม่ต้องบอกละว่าให้ขับไล่หลวงตาบัวนะ หลวงตาจะถอนตัวทันทีเลย ว่าได้ทำผิดพลาดต่อชาติบ้านเมือง ก่อนถอนตัวยังจะขอภัยโทษจากพี่น้องทั้งหลายอีก

ด้วย แล้วก็ถอนตัวไปตามบุญตามกรรมที่โง่เขลาเบาปัญญา ทำความเสียหายแก่ชาติบ้านเมือง จึงขอโทษแล้วก็จากเลย เป็นคนละฝั่งละฝาไปเลย

เวลานี้มันยังเป็นอย่างนั้นไม่ได้ จึงต้องเอาธรรมะมาให้พี่น้องชาวไทยเรา นับตั้งแต่वंงรัฐบาลลงมาเป็นลูกชาวพุทธ ควรจะฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียงศาสนาบ้าง ไม่ควรจะมีตั้งแต่เสียงอยากเสียงทะเยอทะยาน เสียงกอบเสียงโกย เสียงเห็นแก่ได้แก่กินไปอย่างเดียว นี่เรื่องของกิเลส ทำลายทั้งตัวเองและผู้อื่น ถึงจะกอบโกยเงินมาได้เอาตุ๋นไฟมาใส่ก็ตาม ตุ๋นไฟนั่นคือตุ๋นไฟของไฟแห่งความชั่วทั้งหลาย ที่จะเผาไหม้ผู้ไปก่อนขี้นมานั้นแหละ ให้เป็นสิริมงคลไม่มีทาง นี่คือศาสนาสอนโลกสอนอย่างนี้ อย่าพากันต่อต้านหาญทำ เผาตัวเองแล้วก็จะเผาชาติบ้านเมืองไปด้วยความผิดพลาดเพราะอำนาจของกิเลสนี้แล เราถึงสอนให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้

นี่ละที่เรานำศาสนาพี่น้องชาวไทยมานี้ก็นำมาด้วยความภาคภูมิใจ ตัวของเราเองไม่เคยมีอะไรติดเนื้อติดตัว เพราะความเห็นแก่ตัวไปยึดเอาสมบัติพี่น้องทั้งหลายมายึดมาครอง แม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มีนะ บางครั้งเราติดหนี้เขาเพราะรุ่งเพราะความเห็นแก่ชาติบ้านเมือง ที่ความจำเป็นเข้ามาขอร้องจากเรา เงินเราก็ไม่มี แต่ความจำเป็นนั้นเห็นการติดหนี้ เราถึงยอมติดหนี้เพื่อซื้อสิ่งของมาใช้วิกฤตการณ์คือความจำเป็น เช่นอย่างเครื่องมือแพทย์ เครื่องมือแพทย์แต่ละเครื่องมือมีความจำเป็นต่อคนไข้มากน้อยเพียงไร เราถือเอาหนี้นะ เมื่อได้เครื่องมือที่จำเป็นนี้เข้ามาใช้ คนไข้มีจำนวนมากได้รับความสะดวกสบาย หายโรคหายภัยก็เพราะเครื่องมือเหล่านี้มีจำนวนมากเท่าไร เงินที่ว่าเราไม่มี ๆ ซึ่งพอจะหาได้อยู่เอามาติดหนี้เขาเพื่อซื้อเครื่องมือนี้ หาไม่ได้หรือ นี่ละหาได้ว่างั้นเลย

หาไม่ได้เดี๋ยวนี้ยอมติดหนี้ไปเสียก่อน เราให้เขาสั่งมาเลยทีเดียว ติดหนี้ก็ติดพอได้มาแล้วลูกศิษย์ลูกหาช่วยกันจุดกันลากออกจากคุกจากตะราง เพราะติดหนี้เขาต้องเป็นโทษติดคุกติดตะรางได้นี่นะ ที่นี้พี่น้องทั้งหลายก็ไปจุดไปลากเราออกมาจากเรือนจำมาเป็นอิสระ แล้วก็ติดอีกอยู่อย่างนี้เรื่อยมา ติดหนี้ติดสินเพื่อชาติบ้านเมือง นี่พูดถึงเรื่องความเสียสละของเราต่อชาติบ้านเมือง แล้วเชื่อเชิญพี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศให้มาอุ้มชาติไทยของเราด้วยความเสียสละ แล้วเข้าสู่คลังหลวง คลังหลวงจุดนี้เองจุดเป็นหัวใจของชาติไทยเรา แล้วพี่น้องชาวไทยเราทั้งหลายก็ไม่เคยปรากฏว่า มีท่านผู้ใดมาคัดค้านต้านทานว่าการดำเนินอย่างนี้ผิดไป หลวงตาบัวได้พาดำเนินผิดไป การแนะนำสั่งสอนคนเกือบทั่วประเทศไทยในเวลาที่เรานำชาตินี้ ก็ไม่ปรากฏว่าท่านผู้ใดมาคัดค้านต้านทานว่าการสอนธรรมนี้ผิดไป แล้วก็ยกกิเลสขึ้นมา มีกิเลสล้วน ๆ เท่านั้นถูกที่สุดแล้ว ก็ไม่เคยเห็นมีใครมาคัดค้านต้านทานธรรม และยกยกกิเลสขึ้นไม่เห็น

ก็มีแต่ความยอมรับตามอรรถตามธรรมความจริง ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เวลานี้ก็ไม่เคยมีผู้ใดที่มาคัดค้านอุบายวิธีการที่เราพำนักพี่น้องทั้งหลายเพื่อกู้ชาติบ้านเมือง จนกระทั่งถึงมาบัดนี้

เงินนี้พี่น้องทั้งหลายก็ทราบทั่วหน้ากันแล้วว่า หลวงตาซึ่งเป็นผู้นำประกาศ ก้องแล้วตั้งแต่วินาสมบัติของพี่น้องทั้งหลายเข้ามา แล้วจะเอาเข้าสู่คลังหลวง ๆ เราบอกไว้แบบนี้ตลอดมา ทองคำ ดอลลาร์ เข้าสู่คลังหลวงร้อยเปอร์เซ็นต์ ส่วนเงินสดนั้น เราจะเพื่อแจกจ่ายเป็นเงินหมุนเวียนช่วยชาติบ้านเมืองทั่วประเทศไทย เมื่อเห็นว่าจังหวัดใดที่ใดมีความจำเป็นมากน้อยเพียงไร เราจะนำเงินก้อนนี้ไปมอบให้หัวหน้าที่มา นำเงินไป ถ้ารับด้วยความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ เป็นที่แน่ใจของเรา เราจะมอบเงินก้อนนี้ให้เงินที่ว่าเงินสดนี้

แต่ครั้นแล้วมาพิจารณาอีก ผู้ที่จะมารับนั้น เวลาเขามารับแม้จะเป็นมหาโจรมา รับก็ตาม เขาก็จะประกาศก้องขึ้นทันทีว่า เขาเป็นคนที่มีบริสุทธิ์ยุติธรรมมาตั้งแต่โคตร แต่แซ่ของเขายังไง เราก็จะไปรู้เรื่องของเขาได้ยังไง แล้วเวลามอบไปเขาก็เอาไปถลุงหมด เราไม่แน่ใจเพราะเราไม่ได้ติดตามดูเขา เราจึงต้องพักเงินจำนวนนี้ที่จะไปมอบในที่ต่าง ๆ ไว้ แล้วหักเอาไว้ในคลังหลวง สำหรับในคลังหลวงซึ่งเราได้รับบริจาคจากพี่น้องทั้งหลายมาไว้นั้น เรายังไม่เคยแตะต้องไม่เคยถอนแม้สตางค์หนึ่งนะ เงินเวลานี้พูดอย่างคร่าว ๆ ก็ มีเงินอยู่ ๘๕๐ ล้านบาทบาท ใน ๘๐๐ ล้านบาทนั้นเราหักไปแล้ว ได้ออกประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า เราจะนำเงิน ๘๐๐ ล้านบาทไปซื้อทองคำมาเข้าคลังหลวง เงินที่วานอกคลัง คือเงินสดนี้ เรายังหักให้เข้าไปในคลังหลวงอีก ๘๐๐ ล้านบาทจะซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ส่วน ๕๐ กว่าล้านบาทนี้อาจจะนำไปใช้ตั้งโครงการที่เรา กำหนดไว้เบื้องต้นว่าจะไปช่วยประชาชน นี่เราจะหักเงินจำนวนนั้นออกมาช่วยก็ได้ตามที่เราประกาศไว้ ตันกับปลายตรงกัน เราไม่เคยมีที่ว่าเอามือเขียนดินลบ

โครงการนี้เงินสดนี้เราบอกแต่ต้นแล้วว่าจะไม่เข้าสู่คลังหลวง จะออกเป็นเงินหมุนเวียนออกช่วยทั่วประเทศไทย แต่เมื่อเราไม่แน่ใจในเงินจำนวนนี้ที่มอบให้แต่ละจุด ๆ นี้ เขาอาจจะเอาไปถลุงก็ได้ เพราะเราไม่ได้ติดตามดู เราจึงต้องยอนเอาเงินเหล่านี้มาเป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียว เงินจำนวนนี้เราเป็นผู้รับผิดชอบ เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายตามเงินหมุนเวียนจะไปที่ไหน ๆ บ้าง เราเป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียว รู้สึกว่าเป็นที่แน่ใจตลอดมา อบอุ่นตายใจเราด้วย เพราะเราเป็นผู้ทำหน้าที่เองด้วยความบริสุทธิ์ มีเมตตาธรรมครอบไว้ตลอด เราจึงดำเนินอย่างนี้ตลอดมาตั้งแต่เรายังไม่ได้ออกนำพี่น้องทั้งหลาย เราก็เอาเงินของเรามีมากมีน้อยนี้ช่วยชาติตลอดมาอย่างนี้ แล้วที่นี้เงิน

เหล่านี้ที่เราจะมาทั้งหมดรวมเข้าไปแล้ว เราบอกว่าเราจะมอบเงินนี้เข้าสู่คลังหลวง วัน
ที่มอบนั้นก็ประกาศก้องให้ทราบทุกคนว่า เงินนี้ได้เข้าสู่คลังหลวงแล้วว่จัน

ผู้ที่มาบอกเรานั้นก็เราก็ไม่รู้ธนาครว่ามีแง่ใดมุมใดแผนกใดบ้าง เพราะเราไม่
ได้อยู่ในธนาคร ไม่ได้เรียนศึกษาทางธนาคร เมื่อเขาพูดให้ฟังอย่างไร แล้วเราก็เชื่อ
แน่ว่าเขาจะไม่โกหกเรา บอกว่าเงินจำนวนนี้ เขามารายงานบอกว่า ถูกต้องทุกอย่างตาม
ที่หลวงตามุ่งหมายว่าให้เข้าสู่คลังหลวง ได้เข้าเรียบร้อยแล้ว เราก็ซ้กก็ถามเป็นที่แน่ใจ ว่า
เข้าสู่คลังหลวงแล้ว จากนั้นมาเราก็เป็นที่ตายใจอบอุนใจ แล้วประกาศให้พี่น้องทั้งหลาย
ทราบตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งเร็ว ๆ ตอนเราไปกรุงเทพฯ นี้ ว่าเงินเหล่านี้ได้เข้าสู่คลัง
หลวงแล้วตั้งแต่วันที่เท่านั้น ๆ แล้วเมื่อไปกรุงเทพฯ คราวนี้ จึงได้ไปจับเงื่อนได้ว่า เงิน
นี้ยังอยู่ที่ค้กันคลังหลวง ยังไม่ได้เข้าสู่คลังหลวง จึงได้ตัดต่อกันตรงนี้อีก ตอนนั้นก็ตอน
เด็ดเหมือนกัน เด็ดทางโลกทางสงสาร

แต่เรื่องของธรรมนั้นนะ เงินที่พี่น้องทั้งหลายได้มอบและเราเป็นผู้มอบเองเข้าสู่
คลังหลวงแล้วนั้น เป็นเงินที่เข้าสู่คลังหลวงแล้วโดยหลักธรรมชาติของธรรม ไม่มี
กฎหมายบ้านเมืองใดจะมาแยกมาแยะออกไปเข้าอุงไหนกระเป๋ไหนได้เลย เงินจำนวน
นี้เข้าสู่คลังหลวงแล้วโดยหลักธรรมชาติโดยสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นเงินจำนวนนี้ถึงจะแยก
ไปไหนก็ตาม เงินจำนวนนี้คือเงินจำนวนเข้าสู่คลังหลวงแล้วนั้นแล โดยหลักธรรมชาติ
นี้โดยธรรม ธรรมเป็นอย่างนั้น

กฎหมายบ้านเมือง กฎหมายนี้พลิกแพลงหลายด้านหลายทาง ถ้าไม่ถูก
กฎหมายนั้นก็เรียกกฎหมาย กฏกนกฎกลืนไปก็ได้ไม่ได้แน่ แต่ธรรมนี้ไม่มี ตรงไปตรง
มา เราจึงเชื่อผู้ที่มาประกาศบอกเราว่า ได้เข้าสู่คลังหลวงโดยสมบูรณ์แล้ว เราฟังมาท
ราบระยะนี้ว่า ยังไม่เข้าสู่คลังหลวง ว่าอยู่ที่ค้กันคลังหลวง อยู่ที่ไหนก็ตามเถอะ เงิน
จำนวนนี้เป็นเงินที่ชาติบ้านเมืองโดยเราเป็นผู้นำ ได้เข้าสู่คลังหลวงแล้วโดยสมบูรณ์ทาง
ด้านธรรมะไม่มีบกพร่องแล้ว ใครจะมาแยกมาแยะให้เป็นยังงอีกเป็นไปไม่ได้แล้ว เงิน
จำนวนนี้คือเงินของคลังหลวงโดยตรง

ด้วยเหตุนี้เองเราจึงรักจึงสงวนเพื่อชาติบ้านเมืองของเราจากคลังหลวงอันนี้ ไม่
ให้ใครมาแตะมาต้อง ถ้าไม่อย่ากทำลายคนทั้งชาติอย่ามาแตะ เพราะอันนี้เป็นการให้
กันและการรักษากันมาด้วยความเป็นธรรมล้วน ๆ แล้ว ถ้ามีอะไรเข้ามาแตะมาทำลายก็
เรียกว่า นี้คือมหาโจรมหาฆาต มหาภัยมาทำลายหัวใจของชาติไทยเรา เราเป็นเจ้าของก็
ต้องมีการคิดการอ่าน อย่างน้อยคิดอ่าน จากนั้นก็มีการต่อต้านกัน สมบัตินี้เป็นของคน
ทั้งประเทศ พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้นะ หากมหาภัยเข้ามาทำลายนี้แล้ว พี่น้องทั้ง
หลายซึ่งเป็นเจ้าของจะนอนหงายหม่าอยู่ให้เขากินดับกินปอดไปอย่างนั้น หรือจะมีการ

เท่าการรุมกันกัด พิจารณานะ นี่เราให้แนวทางไว้ทุกอย่างตามความเป็นธรรม เราไม่เอาโลกมาแฝง นี่คือความเป็นธรรมล้วน ๆ

เราไม่ได้พูดทำทนายต่อผู้ใด พูดด้วยการรักษาสมบัตินี้ด้วยความเป็นธรรมล้วน ๆ และเข้มแข็งทุกคน วันนี้พูดอย่างนี้ นี่ละที่ทำให้เรามาพิจารณาอีกทีหนึ่ง แล้วการนำเหล่านี้มันเป็นความผิดพลาดไปหรือ มันจึงได้มีการกระทบกระเทือนกันอยู่ที่เป็นอยู่เวลานี้ เหมือนกับว่าจะเกิดเรื่องเกิดราวระหว่างประชาชนและหลวงตาบัว กับทางบ้านเมือง เช่น รัฐบาล เป็นต้น มันเกิดระหองระแหงกิด ๆ กัน ๆ ทุกแง่ทุกมุมไปแล้วเวลานี้ มีหน้าซำยังจะตั้งกฎหมายขึ้นมาบีบบังคับจะเอาเงินก้อนนี้ให้ได้ ทางนี้เป็นผู้นำพี่น้องประชาชนก็จะออกต้านทานกันทันที หากว่าจะเกิดศึกกลางบ้านกลางเมืองไทยของเราก็ให้เห็น ระหว่างธรรมกับกิเลสพืดกันก็จะรู้กันคราวนี้ ให้ถอยไม่ถอย เรื่องความเป็นผู้นำด้วยความถูกต้องเป็นธรรมแล้วไม่ถอย ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้อย่างนี้ก็แล้วกัน

วันนี้พูดเพียงแค่นี้ก่อน